

Blomsten
Baby
Stålman er min
Blomsten er min
Blomsten er min

BLEIK
BLEIK
BLEIK

Blomsten
Blomsten
Blomsten

er du glad i meg
skal jeg vege
skal jeg vege

Blomsten
ikke for rakkende
for tanig Flaks
har meg Leave me alone
donta I have to go home
all for, Song

Blomsten
Blomsten

Blomsten

Brwa
Brwa
Brwa
Brwa

en To tre fire

Bellman, Blomsten, Baby og Brura

Ofte sier vi til de unge: «DET FINNES INGENTING Å VÆRE REDD FOR. DET ER IKKE FARLIG». Men voksne kan allikevel bli redde, bli urolige over ting som ikke alltid er like greie å forklare. Unge mennesker har lett for å fantasere fram uhygge. Men i lek og samvær med jevnaldrende er det mulig å spille ut den uroen en føler. Vi anklager andre for å være redd det vi egentlig er redd for selv. Vi holder oss ovenpå ved å finne noen som er mindre og svakere. Vi gjemmer oss bak en maske.

I Bellman, Blomsten, Baby og Brura forsøker vi å vise at det er de unges egen usikkerhet som gjør at de klamrer seg til hverandre for å finne den tryggheten de ikke finner hver for seg.

Vi vet i dag at denne redselen danner grobunnen for gjengmentaliteten. Det er ikke lett å skildre angst, men i bekjentskapet med Bellman, Blomsten, Baby og Brura vil vi kanskje gi noe av vår uro navn.

Det finnes mye vi aldri snakker om, angst vi aldri våger å vedgå at vi føler. Stemninger og konflikter påvirker de unge, liksom voldsomme TV-filmer og familiekrangel.

«Finnes det noen ting du er redd for, men du ikke tør snakke om?» spør vi. I kameratgjengen er et slikt spørsmål utenkelig. For guttene gjelder barskhetskravet, og jentene har også sine regler.

HVORDAN BEHANDLER VI EGENTLIG HVERANDRES FØLELSER?

Bellman, Blomsten, Baby og Brura leker sine leker der de ganske enkelt tar igjen sin redsel overfor hverandre.

HVEM ER BELLMAN, BLOMSTEN, BABY OG BRURA?

Blomsten vil gjerne være en supermann, Brura søker noen å være sammen med, Bellman kan alle historier og er morsom, er aldri redd, og Baby er en sjarmerende pike som ikke riktig vet hvordan hun skal takle verden.

Hvorfor sier Bellmans pappa at det ikke finnes noe å være redd for? Når han sier det, må det jo bety at det i alle fall kanskje, muligens, finnes noe å være redd for.

«Det finnes ikke noe å være redd for inne i huset,» sier han. Kanskje det da finnes noe å være redd for utenfor huset? Undrer på om han noen ganger er redd selv?

Om han mister jobben, eller huset brenner ned. Hvordan skal det gå da?

Moren virker heller ikke så trygg. Hun virker litt redd for den festen hun skal gå på.

Undrer om det beror på at hun er så veldig genert og at hun sjelden treffer folk.

Og hvorfor er Bellman så redd for å være alene en kveld? Når han er i gjengen virker han så sikker og tøff.

Han våger tydeligvis ikke å vise at han er redd som alle andre.

Om nå alle er redde, hvorfor sier da Bellmans pappa at «det finnes ikke noe å være redd for»?

SPØRSMÅL:

Hva er foreldre redde for?

Hva er det for TV-filmer barna og foreldrene ser på?

Er det noe å være redd for?

Hva er Baby mest redd for?

Hva er Blomsten mest redd for?

Hva er Bellman mest redd for?

Hva er Brura mest redd for?

Finnes det ting en ikke kan snakke om?

a) i klassen

b) med hverandre

c) med foreldrene

d) i skolen.

Tror du

at Bellman ikke er redd noe?

at Blomsten er en Stålmann og ikke en mammadalt?

at Baby blir bedre likt om hun ikke sier ifra hva hun mener?

at Brura ikke bryr seg om at ingen bryr seg om henne?

Et gruppearbeid av Gösta Bredefeldt, Lars Hansson, Lise-Lotte Nilsson, Suzanne Osten, Lena Söderholm.

Oversatt av Svein Scharffenberg.

Regi: Svein Scharffenberg.

Scenografi: Guy Krohg.

Musikk: Gunnar Ednar.

Bellman NORALV TEIGEN

Blomsten BIRGER THURN-PAULSEN

Baby GRY ENGER

Brura LILLIAN LYDERSEN

Musikere: Knut Heljar Hagen (arrangement)

og Kjell Arne Larsen.

Suffli: Else-Marie Sæther.

Inspisient: Knut Solhaug.

Lys: Knut Vien.